

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

- Τὸ παρὸν ὁμοιάζει μὲ κάτοπτρον ἐπαμφοτερίζον, ἐφ' οὗ ἐς αἰὲ ἐκατέρωθεν κατοπτρίζονται τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, χωρὶς νὰ διορῶνται.
- Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε Θεός, Διάβολος δὲν θὰ ὑπῆρχεν.
- Ὁ λέγων ὅτι ἐβαρύνθη τὴν ζωὴν, ψεύδεται· ἐβαρύνθη τὸν θάνατον.
- Ὁ νοῦς δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ ὅ,τι βυσσοδομεῖ ἡ φρίκη.
- Μεταξὺ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑπάρχει μεσόφραγμα τι, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος ἐξισοῦται μὲ τὸ μηδέν· τὸ μεσόφραγμα τοῦτο εἶναι ἡ ἀλήθεια.
- Τὸ πραγματικὸν χάος μόνον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου εὐρίσκεται.
- Ἡ ἁμαρτία ἔπρεπε νὰ ὑφίσταται, καὶ θὰ ὑφίσταται ἐς αἰὲ· ὁ ἄνθρωπος σὺν αὐτῇ γεννᾶται, ζῆ σὺν αὐτῇ καὶ μετ' αὐτῆς ἀποθνήσκει. Ἴνα ὑπάρξῃ Πρόοδος, ἔπρεπε νὰ συνυπάρξῃ ἁμαρτία· ἵνα ὑπάρξῃ Πολιτισμός, ἔπρεπε νὰ συνυφίσταται πάθος.
- Ὁ ἄνθρωπος βιοῖ πάντοτε ἐν ἡθικῇ πτώσει· μόλις θελήσῃ ν' ἀνεγερθῆ, ἀπέθανεν.
- Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον μωροὶ καὶ βλάκες, οἱ ἔξυπνοι καὶ εὐφυεῖς δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν.
- Ὁ πύργος τῆς Βαβυλῶνος εἶναι συμβολικὴ παράστασις τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ καταβολῆς μέχρι σήμερον· ὡς ἐκεῖ, οὕτω καὶ ἐν τῇ καθόλου Ἱστορίᾳ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων παρατηρεῖται τάσις τις ἀλαζονικῆ πρὸς ἰδεῶδες τι καὶ ἀσύλληπτον. Ποῖα μωρία! νὰ βαίνωμεν ἐν γνώσει πρὸς τὸν ἔλεθρον...
- Ἄγνωσθ' ἀγαπῶν, μόλις ἀποφασίσω νὰ γνωρίσω μιαν γυναῖκα, νομίζω ὅτι ἤρχισα παίξων τὸν κρυφτὸ μὲ τὸν Διάβολον.
- Σαρώσατε ἀπ' ἐμοῦ τὰ φαντάσματα τῶν εὐσεβῶν, διὰ νὰ σᾶς γνωρίσω τὸν Θεόν.
- Εἰς τὰ ἔθνη ὅπου ἐπικρατοῦσι μετριότητες, ἡ μεγαλοφυΐα θεωρεῖται ὡς μωρία.
- Ἡ μᾶλλον φρικώδης τιμωρία διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι: νὰ ζῆ χωρὶς νὰ θέλῃ.
- Ἡ ὑψηλοτέρα ἐκδήλωσις τοῦ ἐγωῖσμοῦ εἶναι, ἡ αὐτοκτονία.
- Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ψεύδῃται, καὶ ψευδόμενος, ἀνάγκη νὰ ἀποθάνῃ.
- Τὸ πρῶτον καὶ ἰσχυρότερον θέμεθλον τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἐπιτηδεϊότης.
- Ἐὰν ἐγνώριζον τὸν Θεόν, θὰ ἐμίσουν τοὺς ἀνθρώπους.
- Ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς μου, ὅχι διότι μὲ ἐγέννησαν· ἴσως διὰ τοῦτο τοὺς καταρῶμαι· ὅχι διότι μὲ διετήρησαν ἐν τῇ ζωῇ· τοῦτο πολλάκις εἶναι συμφέρον τοὺς· ὅχι διότι μὲ περιέθαλψαν· τὸ αὐτὸ πράττουσι καὶ τὰ θηρία. Τοὺς ἀγαπῶ, διότι δὲν μοῦ περιώρισαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώσεως.

(Ἐκ τῶν «Σκέψεων ἐνὸς ἐγωῖστού»)

— Κοινωνία ἐστὶν ἄθροισμα ἀτόμων κατὰ τύχην ὅλους ὑφισταμένω, βιούντων κατ' ἀνάγκην, σωρὸς ὄντων καταστροφωμένων ὁσάκις ἀποφασίσωσι, μὴ δυναμένων δὲ νὰ ζήσωσιν ἄνευ θρησκευτικῆς καὶ νόμου, συνθηκῶν ὑπαγορευθειῶν αὐτῇ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας. (Ἀσκέψεις ἐνὸς ἐγωῖστού)

— Ὁ λέγων ὅτι δὲν εἶναι ἐγωῖστικῆς, ψεύδεται· ἡ Ἱστορία παντός ἔθνους οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἡ Ἱστορία τῶν ἐγωῖστικῶν τάσεων, τῶν ὑπερηφάνων ὁρμῶν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους. (Ἀσκέψεις ἐνὸς ἐγωῖστού)

— Οὐδεὶς εἶναι ἐγωῖστικῆς, χωρὶς νὰ ᾔναι δειλός.

— Ὁ δειλὸς πάντοτε βλάλλει ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

— Πολλάκις θεωροῦνται δειλοὶ οἱ χρησιμοποιοῦντες τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν δι' αὐτοὺς καὶ μόνον.

— Ὁ δυνάμενος νὰ ᾔναι εὐτυχῆς, καὶ μὴ θέλων, εἶναι ἥρωας.

— Ὁ ἀσεβὴς εἶναι πάντοτε πεπειραμένος.